

SJORS van de Rebellenclub

20 april 1963
VERSCHIJNT WEKELIJKS
Nr. 16

HET SPOOK SLOT

De vijftiende Internationale Tulpenrally

Aanstaande dinsdag, 23 april, gaan ze weer van start, de deelnemers aan de Internationale Tulpenrally, de bekende rally voor personenauto's, die dit jaar voor de vijftiende keer wordt gehouden en als start- en finishplaats Noordwijk aan Zee heeft. Drie dagen lang, tot en met donderdag, zullen hun wagens door Europa rijden en allemaal zullen ze hun best doen met zo weinig mogelijk strafpunten en binnen de gestelde tijd de finish te bereiken. Maandag de tweeëntwintigste verzamelen de deelnemers zich in Noordwijk, waar de keuring van de ingeschreven wagens zal plaatsvinden. Dinsdagmorgen vanaf kwart voor zeven worden de wagens gestart, met tenminste een minuut tijdverschil, voor de eerste etappe door Nederland, België, Duitsland en Frankrijk. Woensdag rijden de wagens in Frankrijk en donderdag door Frankrijk, België en Nederland naar de finish in Noordwijk. Vrijdag volgt de bekendmaking van de uitslag en de prijsuitreiking.

Aan de vijftiende Internationale Tulpenrally doen mee: individuele automobilisten en verder clubteams, merkenteams en zogenaamde landentrophy-teams. Onder clubteams verstaat men drie samenwerkende deelnemers, die lid zijn van een bij de nationale automobielclub van hun land aangesloten automobielclub. Merkenteams bestaan uit drie deelnemers, die allen een wagen van hetzelfde merk berijden. Landentrophy-teams bestaan uit vijf deelnemers, die lid zijn van een zelfde automobielclub in een bepaald land. Vrouwelijke automobilisten kunnen meedingen naar de damesprijs, maar dan mogen ze tijdens de rally geen mannelijke personen in hun auto vervoeren. Tijdens de hele wedstrijd moeten alle ingeschreven wagens op zijn minst twee personen vervoeren.

Wagens die aan de Tulpenrally meedoen, moeten tijdens de wedstrijd voorzien zijn van twee borden, één voor en één achter, waarop het wedstrijdnummer vermeld staat. Bovendien moeten de wagens voorzien zijn van twee wedstrijdnummers op de portieren.

Alle deelnemers krijgen voor het begin van de wedstrijd een zogenaamd routeboek, waarin precies staat aangegeven welke routes ze moeten volgen en op welk tijdschema ze moeten rijden. Ook staat in dit routeboek vermeld welke snelheden op bepaalde trajecten moeten worden gereden, op welke plaatsen de tijdcontroles zich bevinden en waar klassementsproeven gehouden worden. Om te kunnen nagaan of iedereen zich wel aan de voorgeschreven route houdt worden op bepaalde plaatsen geheime routecontroles opgericht en in sommige van deze controleposten wordt ook de tijd van doorkomst afgestempeld. Aan het eind van de rally moeten de deelnemers hun routeboek inleveren en de wedstrijdleiders kunnen dan aan de hand van de aantekeningen van de verschillende controleposten nagaan of de betrokken deelnemer zich aan het wedstrijdreglement heeft gehouden of niet.

De route van de vijftiende Internationale Tulpenrally beslaat precies drieduizend kilometer. Er zijn onderweg acht tijdcontroles en op vijftien plaatsen worden klassementsproeven gehouden. Dit gebeurt onder andere op de autoweg Beringen-Hasselt (23 april), op de bekende Nürburgring in Duitsland (23 april), op het circuit van Zolder (25 april) en op dat van Zandvoort (25 april).

Bekende rallyrijders uit Europa en daarbuiten zullen aan de start verschijnen, maar niemand kan met zekerheid zeggen wie uiteindelijk een van de vele prijzen in de wacht zal slepen. Het traject zal op verscheidene plaatsen lang niet gemakkelijk zijn. Veel hangt af van de weersomstandigheden en natuurlijk kunnen ook de beste rijders pech krijgen. Pas vrijdag zullen we weten wie winnaar is in de vijftiende Internationale Tulpenrally.

Het verborgen document

DA SILVA HEEFT IN EEN KLUIS IN DE VILLA VAN LORD WILSON EEN PAKJE EN EEN BRIEF GEVONDEN, WAARNAAR HIJ OP ZOEK WAS. DE BRIEF BEVAT DE BEKENTENIS, DAT HIJ EEN ZEKERE SLIM BURKE HEEFT VERMOORD...

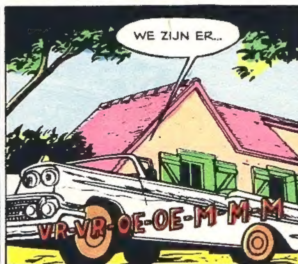

LORD WILSON! MAAK OPEN! MENEER FRANCVAL IS HIER! DA SILVA IS **GEVAARLIJK!**
!?!
VLUG, DE BRIEF...
ZO, EN WAAR IS DIE BEROEMDE MENEER FRANCVAL, DAN WEL, HÈ?
IK MOET DOOR HET RAAM NAAR BINNEN ZIEN TE KOMEN!
HEEDAAR, GEEF DAT PAPIER HIER!
DAAR GAAT JE BEKENTENIS, DA SILVA!
WAT?!
!
DWAAS DIE JE BENT! DENK JE DAT JE MIJN PLANNEN NOG KUNT DWARSBOMEN?
DENK EROM, VRIEND: GEEN GRAPJES, ANDERS...
BOEF!
IK MOET ZO GAUW MOGELIJK DAT PAPIER WEER IN HANDEN ZIEN TE KRIJGEN...
DAT PAPIER, DAT DAAR IN DE KLIMOP IS BLIJVEN HANGEN, IS VAST HET DOCUMENT, DAT DA SILVA ZOEKT...
?
LOUIS HACHÉ

Prinses Debbie

TOTAAL ONVERWACHT WAS DEBBIE PRINSES GEWORDEN VAN BARAWAK. HET LAND WAS ARM EN DE HOOFDSTAD HAD ZELFS GEEN WATERLEIDING. DAAROM LIET DEBBIE ER EEN AANLEGGEN...

IK ZOU ER GRAAG ZO NU EN DAN EENS WONEN, MAAR DAT ZOU WEL EEN BEETJE TE DUUR WORDEN!

OP DE TERUGWEG ZAT DEBBIE SOMBER VOOR ZICH UIT TE KIJKEN. OPEENS...
HEE, DAAR STAAT IEMAND TE LIFTEN! STOPT U EVEN, CHAUFFEUR!
HOOGHEID, U KUNT TOCH GEEN LIFTERS MEENEMEN IN DE HOFAUTO!

O... EH, NEEM ME NIET KWALIJK, HOOGHEID! MIJN AUTO IS STUK, MAAR ALS IK HAD GEWETEN DAT Ú...
O, DAT GEEFT NIET! STAPT U IN! BENT U AMERIKAAN?

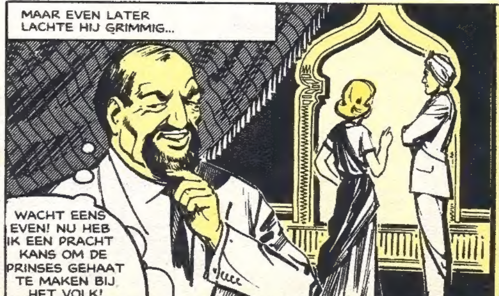

JA, HOOGHEID. IK BEN EIGENAAR VAN EEN OLIEMAATSCHAPPIJ EN IK ZOEK HIER NAAR OLIE!
U BENT DUS EEN OLIEMAGNAAT?

JA, ZO ZOU U HET KUNNEN NOEMEN, HOOGHEID!

LATER, IN DE STAD...
IK BEN BLIJ DAT IK U HEB ONTMOET! WILT U THEE BIJ MIJ KOMEN DRINKEN?
TJONGE, HOOGHEID, MEENT U DAT? HEEL GRAAG! WAT ZULLEN MIJN KENNISSEN IN AMERIKA OPKIJKEN ALS IK HUN DIT VERTEL!

DEBBIES SOMBERE STEMMING WAS OP SLAG VERDWENEN.
IK GELOOF DAT IK EEN HEEL GOED PLAN HEB OM AAN GELD TE KOMEN VOOR EEN STUWDAM!

MAAR TOEN ZE HET PLAN UITLEGDE, MAAKTE DE EERSTE MINISTER BEZWAREN.
HOOGHEID, DAT KUNT U NIET DOEN...

MAAR EVEN LATER LACHTE HIJ GRIMMIG...
WACHT EENS EVEN! NU HEB IK EEN PRACHT KANS OM DE PRINSES GEHAAT TE MAKEN BIJ HET VOLK!

De slavenkoopman van Pompeï

SAMEN MET DRIE HANDLANGERS HAD DE ROMEIN BARSIUS ENKELE GEVANGENEN UIT HET LEGERKAMP GESMOKKELD OM HEN ALS SLAVEN TE VERKOPEN. ENIGE TIJD NADAT DE BANDIETEN PER BOOT WAREN ONTKOMEN, ZETTE MARCUS VALIA, ZIJN VRIEND KELTON EN EEN GROEP SOLDATEN DE ACHTERVOLGING IN. DE BANDIETEN HADDEN HUN SOLDATENUNIFORM INTUSSEN VERWISSELD VOOR BURGERKLEREN...

ZE PROBEREN NAAR HET MIDDEN VAN DE RIVIER TE ROEIEN. MAAR ZE KOMEN NOOIT TEGEN DE STROOM OP! KIJK!
HUN BOOT SLAAT OM! LAAT HEN NIET ONTGLIPPEN! PROBEER HEN TE PAKKEN TE KRIJGEN!

VERDRAAID, DAT IS EEN LELIJKE TEGENVALLER!
HIERHEEN, UDON!

DE GERMANEN VISTEN MORDO EN URBAN UIT HET WATER...

DE ANDEREN WERDEN DOOR DE STERKE STROOM MEEGE- SLEURD...

LATER...
WE HEBBEN GELUK GEHAD, MILJA! WE ZIJN VRIJ!
SSST! DE GERMANEN ZOEKEN NATUURLIJK DE OMGEVING AF. EN WE MOETEN BOVENDIEN OP- PASSEN DAT WE NIET OPNIEUW IN DE HANDEN VAN DIE SLAVENJAGERS VALLEN!

IK HOOP DAT DE ANDERE GEVANGENEN ERIN GESLAAGD ZIJN TE VLUCH- TEN. VOORLOPIG MOETEN WE ONS SCHUILHOUDEN. MISSCHIEN KUNNEN WE VANNACHT NAAR ONS DORP TERUGKEREN!

INTUSSEN...
DIE GERMANEN HEBBEN EEN LELIJKE STREEP DOOR ONZE PLANNEN GEHAALD, TEX! DE SLAVEN HEBBEN NATUURLIJK VAN DE GELEGENHEID GEBRUIK GEMAAKT OM TE VLUCHTEN! MISSCHIEN ZIJN...
STIL, BARSIUS! DAAR KOMT IEMAND AAN!

Lia Bijman (17), Bakkumerstraat 80, Bakkum (N.-H.), verzamelt geboortekaartjes. Wie kan haar daaraan helpen? • *Thea de Moor, Zeehavenlaan 136, Dordrecht*, geeft tien sigarebandjes of vijf lucifersmerken voor een speldje. • *Finie Westerhuis (14), Burg. v. Rooyenstraat 81, Hoogezand*, wil corresponderen met een meisje of een jongen, liefst in Drente, Overijsel of Gelderland. • *Milou Hopmans, Statenlaan 11, Tilburg*, is op zoek naar het adres van Tonnie Soeters in Putten. Wil Tonnie zich even melden? • *Tiny Klaasse (15), Prins Bernhardstraat 11, Denekamp (Ov.)*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd, liefst in Duitsland. • *Bram v. d. Kruyk (15), Varenstraat 6, Monster (Z.-H.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd. Bram houdt veel van de postduivensport. • *Annie Lendemeyer, Patersweg 79, Hoensbroek*, is

Het komt in de bus

Onze correspondentie- en ruilrubriek

op zoek naar de nummers 43, 44, 45 en 50 van de lucifersmerkenserie „Bloemenhof". Ze geeft er tien andere merken voor in ruil. • *Adri van Os (16), Oosterengweg 158, Hilversum*, wil corresponderen met een r.k. meisje, liefst in Noord-Holland. • *Adrie Verhagen (12), Sluisplein 9, Leidschendam*, zoekt een r.k. correspondentievriend in Limburg. Hobby's: filmsterren en suikerzakjes. • *Herman Kole, Djambistraat 1 II, Amsterdam-O.*, wil sigarebandjes ruilen. • *Harm Stik (11), Schoolstraat 151b, Musselkanaal*, wil sigarebandjes en suikerzakjes ruilen. • *Frans Oosten (14), Steenweg 65, Enschede*, en *Joop Meester (14), Steenweg 61, Enschede*, willen corresponderen met twee jongens of meisjes van hun leeftijd. • *Henny Cillessen (13), Lieven de Keystraat 1, Nijmegen*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. • *Bep Nap (16), Dorp 16, Waarder (Z.-H.)*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Hans Edink, Veenvalckstraat 14, Kampen*, wil corresponderen met een jongen of meisje van twaalf jaar. • *Marijke Pouwels (13), Jan van Eijckstraat 12, Helmond*, zoekt een correspondentievriendin of -vriend. *H. Canisius (12), Prinses Beatrixtraat 5, Gulpen (L.)*, wil postzegels voor lucifersmerken ruilen. Eerst schrijven. • *Johnny Erkens (11), Bourgognestraat 16, Beek (L.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd. Hobby: sport. • *Jan Sterk, A. v. Drielstraat 19, Aalst (bij Zaltbommel)*, wil speldjes ruilen. • *Anneke Eisses (12), Waterhuizerweg 36, Haren (Gron.)*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Annemieke Kouwenberg (15), Nieuwe Haagdijk 12A, Breda*, zoekt een r.k. correspondentievriend van haar leeftijd. • *Jan Sukkel (14), M. Hobbemastraat 20, Veenendaal*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Hans Moerland, Bijlwerffstraat 33, Rotterdam-4*, geeft voor vijftien postzegels van Afrika, Griekenland, Nieuw-Guinea, Luxemburg, Antillen of Suriname vijftig postzegels hele wereld of vijfentwintig suikerzakjes. • *Wil Westland (16), Lijnbaanstraat 14, Wageningen*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd in Drente of Limburg. • *Henk de Visser (13), Twijnderstraat 24, Eindhoven*, zoekt een Engelse correspondentievriend of -vriendin van zijn leeftijd. Wie heeft adressen? • *G. Viveer, Azaleastraat 4, Terneuzen*, wil suikerzakjes ruilen. • *Gerard Roggeveen (14), Stuyvesantlaan 48, Alphen a/d Rijn*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Peter Vermeulen (10), Dr. Abr. Kuyperlaan 49, Bussum*, wil corresponderen met een r.k. jongen tussen negen en elf jaar. • *Lia van Vliet (10), Hoge Rijndijk 270, Nieuwerbrug (Z.-H.)*, wil corresponderen met een r.k. meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby: sigarebandjes verzamelen. • *Martin Blesing (17), Hendrik Smitstraat 130, Hilversum*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Evert Hylkema, Hoofdstraat 23, Hoogezand (Gron.)*, heeft suikerzakjes, sigarebandjes en sportplaatjes, die hij wil ruilen voor oude munten. • *Wijntje Kastelijn (12), Ripseweg 59, Gemert (N.-Br.)*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. • *Roelof Eringa, Hoofddiep 42, Zevenhuizen (Gron.)*, zoekt een correspondentievriend van tien of elf jaar om speldjes mee te ruilen. • *Boukje (17) en Froukje (14) Hofstede, Dordtsestraatweg 667, Rotterdam-24*, willen corresponderen met Nederlandse en Duitse meisjes en jongens van hun leeftijd. • *Johan Watzema (13), Schans 39, Heerenveen*, wil corresponderen met een jongen van zijn leeftijd, die in Rotterdam woont en van voetballen houdt. • *Leny v. d. Mortel (15), Schoolstraat 20, Liessel (N.-Br.)*, wil corresponderen met meisjes en jongens van haar leeftijd. • *Emmy Hogerheijde (10), Troelstraplein 66, Meppel*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd, liefst in Zeeland. • *Nancy van Duinen (15), Onder de Linden 117, Arnhem*, zoekt een Nederlandse correspondentievriendin Hobby's: dansen, muziek en foto's van Cliff Richard. • *Hillie Wouda (14), Oosterweg 81a, Groningen*, en *Maria Nijland (15), Oosterweg 75, Groningen*, zoeken elk een correspondentievriend van hun leeftijd. • *Thea van der Aa (11), Westakkers 4, Berlicum (N.-Br.)*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. • *Geroina Hesselink (14), Wilhelminastraat 11, Vroomshoop (Ov.)*, wil corresponderen met een r.k. jongen van haar leeftijd, liefst in Overijsel. • *Robbie Albronda, Johan de Wittstraat 107d, Vlaardingen*, wil postzegels, sigarebandjes, speldjes, lucifersmerken, sluitzegels en suikerzakjes ruilen. • *Ellie van Beek en Aagje van Driel, Geert Reindersstraat 4b, Schiedam*, willen corresponderen met twee jongens van hun leeftijd. Ellie en Aagje zijn twaalf jaar. • *Philma van Kuringen (14), Beatrixstraat 21, Nuenen (N.-Br.)*, zoekt een correspondentievriendin of -vriend. • *Martin Timmermans (15), Reinwardtstraat 91 II, Amsterdam-Oost*, wil corresponderen met een jongen van zijn leeftijd. Hobby's: voetballen en zwemmen. • *Gerry Nijhuis (12), Papaverstraat 19, Oldenzaal*, zoekt een correspondentievriendin die veel van sport houdt en Ned. Hervormd is. • *Agnes Gobbels (12), Lambr. van Middelhovenweg 10, Maastricht*, en *Nieke Koog (13), Lambr. v. Middelhovenweg 14, Maastricht*, zoeken ieder een correspondentievriendin of -vriend. • *Henny Keyzer, Koekoeksweg 19, IJsselmuiden*, wil corresponderen met meisjes en jongens van twaalf jaar. • *Ria Habraken (13), Kerkstraat 33, Enschot (N.-Br.)*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Paula Geerards (17), Meterikseweg 37, Horst (L.)*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd in Nederland, Suriname of Antillen. • *Johan Vroemen (18), Staaringstraat 45, Heerlen*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Truus v. Doornik (17), Verhoevenstraat 80, Amersfoort*, wil corresponderen met meisjes en jongens in Nederland, België en Duitsland. • *Pamela Harms (12), Juliana v. Stolberglaan 33, Naarden*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Annemiek Lakeman (13), J. Ruysdaellaan 5, Bussum*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Frans van Oene (16), Bergstraat 15, Eindhoven*, wil corresponderen met een r.k. meisje van zijn leeftijd in Duitsland of Frankrijk. Wie heeft adressen? • *Annemarie Overdevest (14), St. Willibrordusstraat 9, Wassenaar*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Joke van Merriënboer, Markt 10, Steenbergen (N.-Br.)*, wil corresponderen met een jongen van twaalf of dertien jaar. Hobby's: lezen, schaatsen, zingen, toneel. • *Fennie Abrahams, Leidseplein 10 rood, Haarlem*, zoekt een correspondentievriend, liefst in Gelderland en wonend op een boerderij. Fennie is zestien jaar. • *Seta van Dam (20), Huize „De Veluwe", IJzendoorn (Gld.)*, en *N. van Lent (20), Tielsestraat 2, Opheusden (Gld.)*, willen corresponderen met een jongen van hun leeftijd. • *Els Offermans (12), Prins Bernhardstraat 14, Bunnik (Utr.)*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. • *Koos Offermans (12), Prins Bernhardstraat 14, Bunnik (Utr.)*, wil corresponderen met een jongen van zijn leeftijd. • *Gerrie Onstein (12), Dr. Wagenaarstraat 35, Arnhem*, zoekt een correspondentievriend van haar leeftijd. • *Helen Kleiberg, Veldhuizenlaan 5, District Suriname, Uitvlucht, Suriname*, wil corresponderen

Vervolg op blz. 19

MUG en MIK

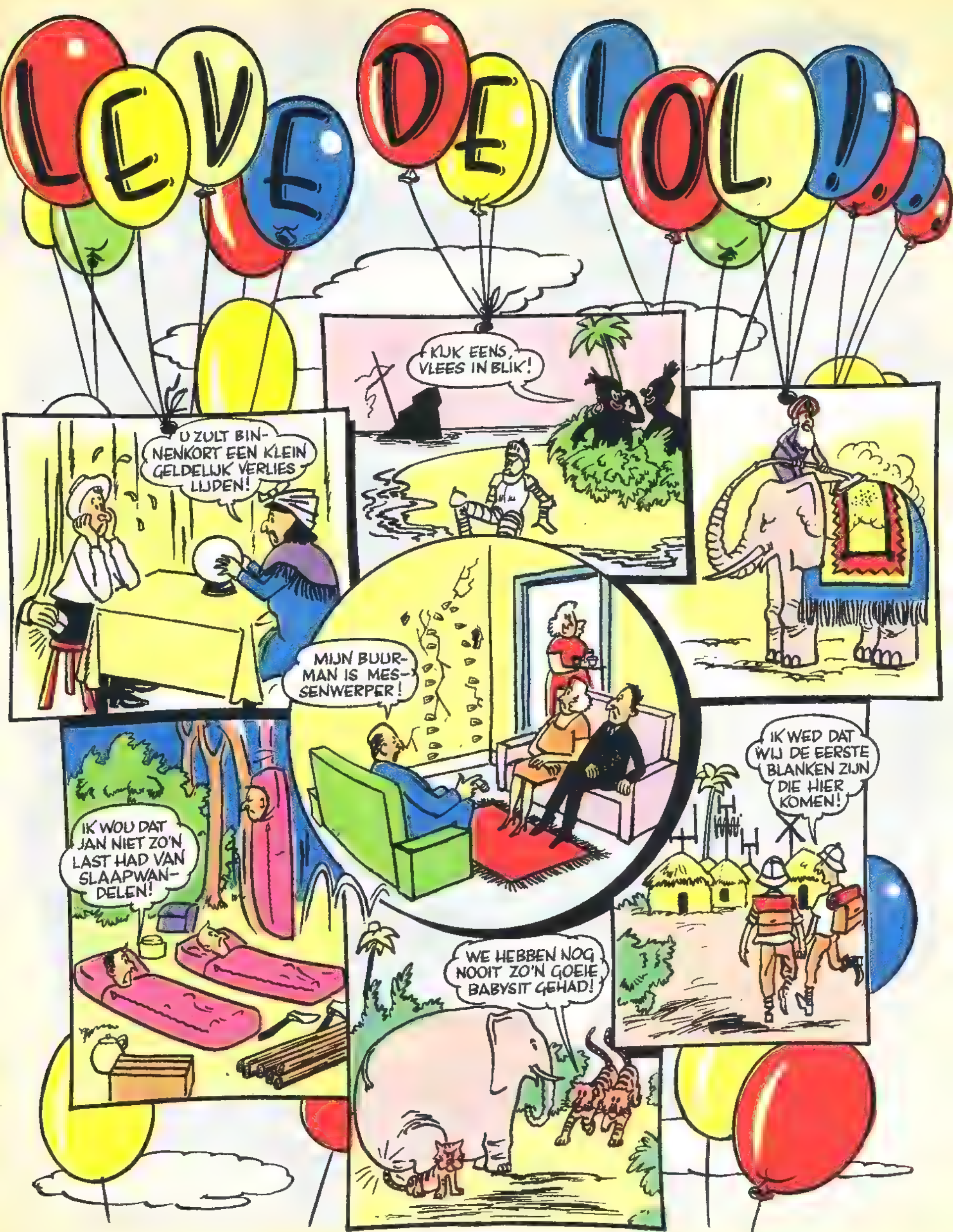

Vragen staat vrij

Nieuw-Guinea

H. Boerop jr. in Zevenhuizen wil weten wie Nieuw-Guinea ontdekt heeft en hier is het antwoord. De Spanjaard Antonio d'Abreu heeft in 1511 Nieuw-Guinea waarschijnlijk als eerste gezien, maar don Jorge de Meneses was de eerste die er voet aan land zette (1526). Hij noemde het land „Papua". Twee jaar later zeilde Alvaro de Savedra rond de noordkust. Men beschouwde Nieuw-Guinea in die dagen als een gedeelte van het zogenaamde Zuidland, waarnaar vele ontdekkingsreizigers op zoek waren. Pas honderd jaar later ontdekte men dat Nieuw-Guinea een eiland was. De naam Nieuw-Guinea werd het eerst gebruikt in 1545 door de Spanjaard Ynigo Ortiz de Retes. Deze landde met zijn schip in dat jaar aan de monding van de Mamberamorivier. De bevolking vertoonde volgens hem veel overeenkomst met de inwoners van Guinee aan de westkust van Afrika. Vandaar dat hij Papua omdoopte in Nieuw-Guinea.

LEVE DE LOL!
U ZULT BINNENKORT EEN KLEIN GELDELIJK VERLIES LIJDEN!
KIJK EENS, VLEES IN BLIK!
MIJN BUURMAN IS MESSENWERPER!
IK WOU DAT JAN NIET ZO'N LAST HAD VAN SLAAPWANDELEN!
WE HEBBEN NOG NOOIT ZO'N GOEIE BABYSIT GEHAD!
IK WED DAT WIJ DE EERSTE BLANKEN ZIJN DIE HIER KOMEN!

Zou je het nu alleen af kunnen, Jeff?" vroeg meneer Henderson aan zijn zoon, die in het pompstation druk bezig was een stapel papieren op het bureau te rangschikken.

„Best, hoor, vader," antwoordde Jeff. „De winkel is nu dicht en de ergste drukte bij de benzinepomp is ook al voorbij. Gaat u maar naar huis en probeer zo gauw mogelijk die bouwvergunning van meneer Lowbird los te peuteren. Als u hem laat wachten en te laat komt, maakt u geen goede beurt, want ambtenaren zijn nu eenmaal erg precies."

Zijn vader lachte. „Ja, je hebt gelijk, dan ga ik maar. Je weet dus dat straks meneer Stancroft langs komt. Het is twaalf dollar vijfenzeventig. Afijn, er zit een bonnetje bij, dus je ziet het wel. Dag!"

Jeff groette zijn vader en boog zich weer over de papieren. Meneer Henderson had een winkel, waarin zowat van alles te koop was. Je kon er zowel een pakje kauwgom als een volledige pelsjagersuitrusting kopen. De winkel lag aan een tamelijk drukke weg even buiten de kom van een klein mijnstadje. De gunstige ligging van de winkel had meneer Henderson ook nog benut door er een pompstation te openen, waar automobilisten benzine konden tanken of olie verversen. Behalve aan de inwoners van het stadje had meneer Henderson ook goede klanten aan de pelsjagers en houthakkers, die in de wijde omgeving van het mijnstadje hun brood verdienden. De winkel liep goed en meneer Henderson had twee bedienden in dienst. Plotseling was echter een van de bedienden ziek geworden en nog geen twee dagen daarna lag ook de andere met koorts in zijn bed. Dadelijk had Jeff, die in die tijd toevallig vakantie had, zijn hulp aangeboden. Maar zijn vader had daar niets van willen weten. „Vakantie is vakantie," had hij gezegd. „Je hebt er het hele jaar hard voor geblokt. Ik zal wel een oplossing zien te vinden." Ondanks al zijn pogingen was meneer Henderson er niet in geslaagd tijdelijk hulp te vinden. Noodgedwongen had hij er tenslotte in toegestemd dat Jeff hem was komen helpen. Hoewel het flink aanpakken was, had deze plezier in het afwisselende werk.

De overval

door A. van Vlaardingen

Nadat Jeff de papieren had geordend en in een lade van het bureau gelegd, keek hij op zijn horloge en zag dat het bij zevenen was. Nog een goed uur, dan kon hij het pompstation sluiten, want na achten was er nog maar weinig verkeer op de weg. Zat een automobilist echter hoognodig om benzine verlegen, dan vertelde een bord hem dat hij terecht kon bij het woonhuis van meneer Henderson, vijf minuten verderop gelegen, waar altijd een aantal jerrycans gereed stond. Jeff verwachtte weinig klanten meer en om de tijd, die hij nog in het station moest blijven, te korten, besloot hij wat te gaan lezen in het boek, dat hij van huis had meegenomen. Nauwelijks was hij daarin verdiept of hij werd opgeschrikt door het geluid van een auto, die voor het pompstation stopte. Even later werd de deur opengeworpen en kwam de kleine meneer Stancroft binnen, die Jeff luidruchtig begroette. „Zo, Jeff, ben je alleen; is je vader ervandoor? Hij had gezegd, dat ik vanavond de pakking voor die waterpomp kon komen halen."

„Ja, dat klopt, meneer Stancroft," zei Jeff. Even later overhandigde hij meneer Stancroft een pakje.

„O, prachtig. Hoeveel is het? O, ik zie het al, twaalf dollar vijfenzeventig. Zeg, kan het niet voor wat minder?"

Jeff lachte. „Ik ben bang van niet, meneer Stancroft, maar u zou het natuurlijk bij mijn vader kunnen proberen."

„O nee, want die is toch onvermurwbaar." Hij trok een grappig gezicht en zei: „Dan zal ik maar betalen." Hij gaf Jeff het verschuldigde bedrag. „Nou, Jeff, tot ziens dan maar weer en doe je vader de groeten."

„Tot ziens, meneer Stancroft." Glimlachend keek Jeff de altijd druk doende Stancroft na. Als je die ooit eens slechtgehumeurd ziet, moet er wel iets heel bijzonders aan de hand zijn, dacht Jeff en keerde terug naar zijn lectuur. Vijf minuten later kwam er opnieuw een wagen aanrijden, die met gierende banden voor het pompstation stopte. Jeff schoof het boek van zich af en stond op om naar buiten te gaan. Voordat hij echter bij de deur was werd ze opengeworpen en een man met een flink postuur botste tegen hem op. Achter hem drong een kleinere man naar binnen. Jeff opende zijn mond om iets te zeggen, maar hij sloot hem meteen weer, want hij beleefde de schrik van zijn leven. De man die het eerst was binnengekomen, hield een revolver in zijn hand, waarmee hij Jeff beduidde achteruit te gaan. Ont-

„Neem de telefoon op,"
zei hij beslist.

zet deinsde deze terug. Waarom wist hij zelf niet, maar in een opwelling liep hij naar de lichtschakelaar om die om te draaien.

„Staan blijven en geen grapjes!" zei de grootste van de twee. Een rilling voer Jeff langs zijn rug bij de kille, dreigende klank in die stem.

„Ik... ik wilde het licht aandoen," stamelde Jeff volkomen in de war.

„Niet nodig!" klonk het kortaf. „Je begrijpt waarschijnlijk wel waar wij voor komen, hè?"

Jeff slikte moeilijk en knikte.

„Prima! En we rekenen op jouw volle medewerking." De grote man keek de jongen strak en doordringend aan. „Ik hoop tenminste voor jou dat je niet eigenwijs zult zijn, want dat zou bijzonder ongezond voor je kunnen worden."

„Bijzonder!" benadrukte de kleinste van het tweetal.

De grootste wees op de brandkast, die in een hoek van het vertrek stond.

„Waar is de sleutel?"

Jeff had zich weer enigszins van zijn schrik hersteld. „Die... die heeft mijn vader meegenomen," zei hij kortaf.

De kleine man deed nu een stap naar voren en zei: „Dat is niet waar, want we hebben zoëven gezien, dat je het geld dat je van die kleine man kreeg, in een kistje in de brandkast borg."

„Het is zoals mijn maat zegt," sprak nu de ander weer. „We zijn van de gang van zaken hier wel zo'n beetje op de hoogte, zie je. Zo weten we bijvoorbeeld, dat je vader alle ontvangsten van de week in deze brandkast stopt en het geld pas aan het einde van de week naar de bank brengt. Dat is altijd een aardig sommetje en vooral op dit ogenblik, aangezien je vader vanmiddag een grote afrekening heeft gehad. We hebben al een poosje op een dergelijk meevallertje gewacht, want in ons vak moet je geduld hebben. Maar ons geduld is niet van elastiek; daarom doe je er verstandig aan ons nu de sleutel te geven en gauw een beetje."

De man had zacht en dreigend gesproken en Jeff kon een gevoel van angst niet onderdrukken. De grote kerel was blijkbaar het denkende deel van het misdadig tweetal en intuïtief voelde Jeff dat hij daardoor de gevaarlijkste was.

„Nou, waar is de sleutel?" deed de kleine dreigend en hij hief zijn hand op.

„Kalm aan, Jack!" Het klonk snijdend en de ander week terug. De man opende opnieuw zijn mond, maar sloot hem weer met een klap, toen doordringend de telefoon rinkelde.

„Wie kan dat zijn?" deed de kleine man geschrokken en zenuwachtig.

De ander kreeg een minachtende trek om zijn lippen en zei: „Wat kan ons dat schelen. Laat maar bellen."

Maar Jeffs hersens werkten koortsachtig. Het was ongewoon dat er op dit uur iemand opbelde, dus was het ongetwijfeld zijn vader. Als hij niet antwoordde, zou deze natuurlijk denken dat er iets aan de hand was en dadelijk hierheen komen. Jeff moest er niet aan denken wat er dan allemaal kon gebeuren. Daarom zei hij haastig: „Ik denk dat het mijn vader is."

„Je woont vijf minuten verderop, nietwaar?" vroeg de man, die steeds de leiding had gehad. „Waarom belt hij op, denk je?"

Jeff haalde zijn schouders op. „Dat weet ik niet." De telefoon rinkelde met tussenpozen.

De man dacht even na. Toen zei hij beslist: „Neem de telefoon op. Maar ik waarschuw je: één verkeerd woord en ik heb geen pardon met je."

Jeff hoorde aan zijn stem dat de misdadiger meende wat hij zei. Hij liep met knikkende knieën naar het bureau en met bevende handen nam hij de hoorn van de haak. De indringer nam de verklikker en hield zijn revolver in de zijde van Jeff.

„Hallo!" zei deze met toonloze stem.

Het was zijn vader, zoals Jeff had verwacht. „Zeg, waar hing je uit? Waren er nog klanten of was je in slaap gevallen?" klonk het opgewekt.

„Nee, vader, ik... ik... was nog even in het magazijn om de boel wat op te ruimen," zei Jeff met moeilijke stem.

„Wat?!" zei zijn vader verbaasd. „Maar ik had je toch..."

„Ik moest toch die pakking voor de waterpomp van meneer Stancroft uit het magazijn halen," zei Jeff en zijn stem klonk gejaagd. „Dat had u zelf gezegd. U zei: denk erom dat je niet vergeet die pakking uit het magazijn te halen. Toen heb ik een paar dozen omgegooid en die was ik nu weer aan het goed zetten."

Even was het stil aan de andere kant. Toen zei Jeffs vader: „Ja, ja, dat is ook zo." En hij vervolgde: „Ik belde je eigenlijk op om te vragen of Stancroft al was geweest, want ik had hem nog iets willen vragen, begrijp je."

„Meneer Stancroft is tien minuten geleden geweest," zei Jeff.

„O, nou, dan is het goed. Is er verder nog iets bijzonders?"

De druk van de revolver werd steviger.

„Nee... eh... nee, verder niets bijzonders," zei Jeff.

„Tot straks dan," zei zijn vader.

Met een diepe zucht legde Jeff de hoorn neer. De man, die had meegeluisterd, zei:

Gewillig liet Jeff zich
dan ook vastbinden...

„Je hebt je verstandig gedragen. Nu de sleutel van de brandkast en gauw wat, want ik wil opschieten."

Jeff trok een la van het bureau open en koos uit verschillende sleutels er een uit. De grote man griste die uit zijn hand, gaf zijn revolver aan zijn maat, liep op de brandkast toe en stak de sleutel in het slot. Terwijl hij hiermee bezig was, gromde hij iets onverstaanbaars. Hij haalde de sleutel uit het slot, bekeek hem en draaide hem om en om. Opnieuw wilde hij hem in het slot steken, maar het ding paste niet. Met enkele stappen was hij bij Jeff en plaatste zich dreigend voor hem. „Dat moet je me geen tweede keer leveren, want dan zal ik je anders leren!" beet hij Jeff toe. „En nu de goede sleutel, schiet op!"

„Ik... ik..."

„Mond houden!" gebood de man.

„Wat? Heeft hij je de verkeerde sleutel gegeven, de schooier?" De kleine man schreeuwde het bijna uit. Hij hief zijn revolver op, maar de ander was hem voor en sloeg Jeff met de vlakke hand hard in het gezicht. Ontzet deinsde deze terug om zijn gezicht te beschermen tegen verdere slagen, die niet meer kwamen. „En nu verder geen kunsten meer!" siste de man hem toe. „De goeie sleutel, begrepen?"

Jeff begreep, dat de twee misdadigers tot het uiterste in staat waren. Toch was hij niet van plan hun zo maar de sleutel van de brandkast te overhandigen.

„Nou, komt er nog wat van?" vroeg de man.

„Ze liggen in de lade van het bureau, zoek het zelf maar uit," zei Jeff. Hij had grote moeite zijn stem niet te laten beven. Even leek het erop, dat de man opnieuw in woede zou ontsteken, maar nadat hij Jeff enkele ogenblikken onderzoekend had aangekeken, zei hij: „Goed, dat zullen we ook." Hij liep naar het bureau en nam alle sleutels uit de lade. Een voor een paste hij ze op de brandkast. Eindelijk bleek hij de juiste te hebben en hij liet een tevreden gebrom horen. Enkele ogenblikken later had hij de brandkast geopend. Hij begon het aanwezige geld in een kleine linnen zak te stoppen. Met gebalde vuisten zag Jeff machteloos toe. Nadat al het geld in de linnen zak was verdwenen, wendde de grote man zich weer tot Jeff. „Ziezo, dat is gebeurd. Je hebt verstandig gehandeld en de wijste weg gekozen. We zijn echter genoodzaakt je nog een poosje op non-actief te stellen."

De ander haalde grijnzend een lang touw te voorschijn en beduidde met een kort „zitten" dat Jeff op de stoel voor het bureau moest plaats nemen. Deze begreep dat verzetten nutteloos zou zijn en hem alleen maar in gevaar kon brengen. Gewillig liet hij zich dan ook vastbinden en een prop in de mond duwen. Toen dit was gebeurd, knikte de man tevreden en gaf de ander een teken hem snel te volgen.

Enkele seconden later drong er vanuit de schemering, die inmiddels was gevallen, geroep en geschreeuw tot Jeff door. Hij rukte aan de touwen, maar daar zat geen beweging in. Een ogenblik daarna werd de deur opengeworpen en stormde zijn vader naar binnen, die, nadat hij het licht had ontstoken, met angstige stem vroeg: „Ben je ongedeerd, Jeff?"

Jeff knikte en mompelde onverstaanbare klanken.

„Gelukkig!" Zijn vader slaakte een diepe zucht van opluchting. Hij haalde de prop uit Jeffs mond en sneed de touwen door. Voordat Jeff iets had kunnen vragen, zei meneer Henderson: „Maak je maar geen zorgen. Die schurken hebben ze te pakken. Toen jij zei, dat je in het magazijn was geweest, begreep ik dat al niet goed. Maar toen je zei, dat ik je daar opdracht voor had gegeven, toen wist ik dat er hier iets niet in orde was, want dat had ik helemaal niet gezegd, omdat ik de pakking op het bureau had klaargelegd. Ik heb onmiddellijk het politiebureau opgebeld. Gelukkig was er toevallig een patrouillewagen vlak bij ons pompstation en nadat die was gewaarschuwd, zijn de agenten ogenblikkelijk hierheen gekomen. Ik heb ze opgewacht."

De deur ging open en een politieman trad naar binnen. „O, daar is een van de agenten. Hij zal je wel het een en ander te vragen hebben, Jeff."

„Inderdaad, meneer Henderson, uw zoon zal ons wel het een en ander te vertellen hebben," zei de agent terwijl hij Jeff glimlachend aankeek.

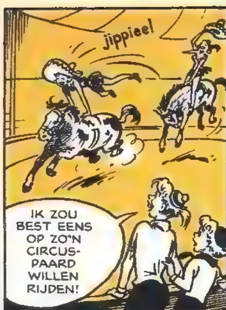

BILLIE TURF, het dikste studentje ter wereld

Map en Moppie

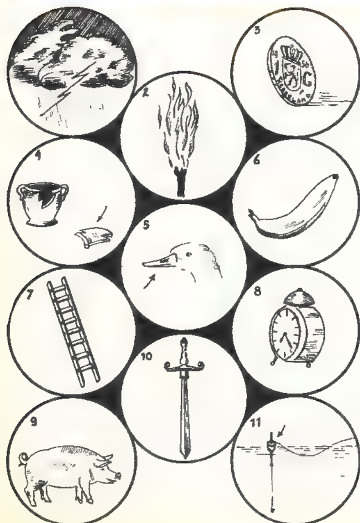

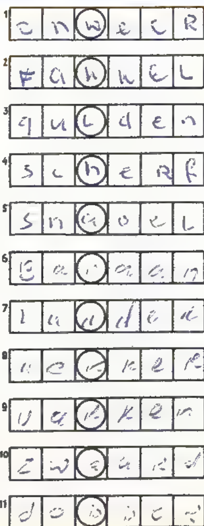

Prijspuzzel

nr. 24

Je ziet hier een aantal tekeningetjes, die genummerd zijn van 1 tot en met 11. Elke tekening stelt een woord van zes letters voor. Je moet dat woord invullen in de gelijk genummerde rijtjes van elk zes hokjes, die je naast de afbeeldingen aantreft. Als je klaar bent en je hebt alles goed ingevuld, vormen de letters op de derde rij van boven naar beneden de naam van een schadelijk dier. Deze naam (meer niet) schrijf je op een briefkaart, voorzien van je naam en adres en je stuurt de kaart naar: *Redactie Sjors van de Rebellenclub, Nassaulaan 51, Haarlem.*

Je ziet wel, deze prijspuzzel is niet moeilijk en daarom verwachten we een grote stroom inzendingen. Lezers in Nederland kunnen inzenden tot en met maandag 6 mei aanstaande; lezers buiten Nederland tot en met dinsdag 14 mei aanstaande.

Veel succes! De prijzen zijn een beetje puzzelen wel waard!

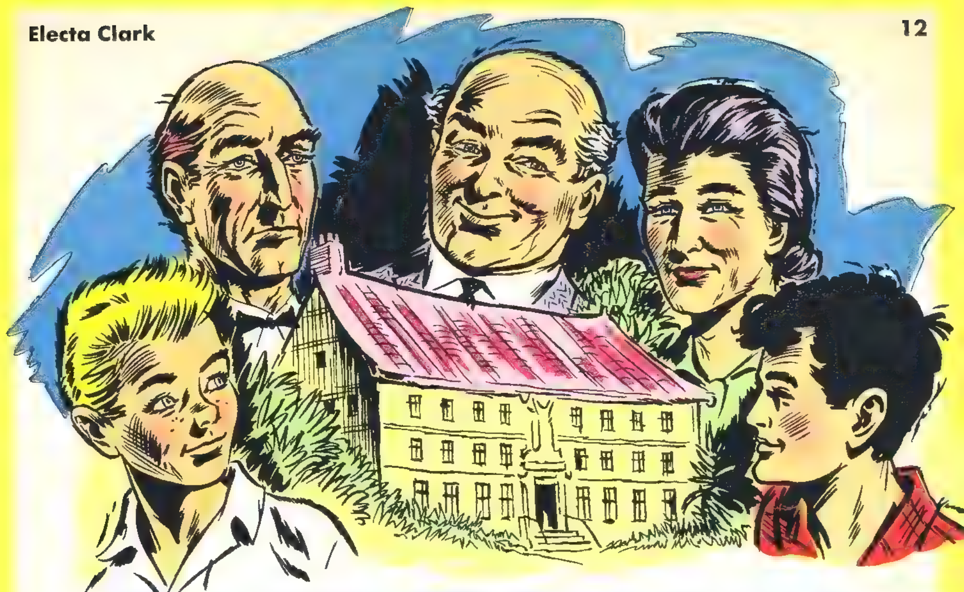
Vervolg van blz. 10

Het komt in de bus

ONZE CORRESPONDENTIE- EN RUILRUBRIEK

met een Nederlandse jongen van zeventien jaar. • *Jan de Kooning (15), Burg. Lewestraat 5, Lewedorp (Zld.)*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd in Brabant of in Rotterdam. Jan houdt veel van sport. • *Siem de Ridder (15), Seringenhof 4, Schiedam*, wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd in Engeland. • *Mien Smulders (16), Crommentuynstraat 11, Horst-Meterik (L.)*, en *Carla v. d. Munckhof (16), Crommentuynstraat 6, Horst-Meterik (L.)*, willen corresponderen met een meisje of jongen van hun leeftijd. Hobby's: lezen, filmsterren. • *Jos Smulders (14), Crommentuynstraat 11, Horst-Meterik (L.)* en *Theo Driessen (14), Speulhofsbaan 4, Horst-Meterik (L.)*, willen corresponderen met een jongen of meisje van hun leeftijd. Hobby's: biljarten, tafeltennis. • *Gelske Jongsma (12), Arubastraat 51, Groningen*, zoekt een correspondentievriendin van haar leeftijd. • *Nettie Tak (14), v. Meterenstraat 61, Breda*, zoekt een correspondentievriendin van haar leeftijd, liefst r.k. en liefst wonend in Zeeland. Hobby's: zwemmen, schaatsen, moderne muziek. • *Marga Hermelink (14), Grotestraat 6, Denekamp (Ov.)*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd in Nederland of Duitsland. Marga spaart foto's van filmsterren (Cliff) en houdt van zwemmen en schaatsen. • *Miep Brugman (16), Hoofdstraat 8, Andelst*, zoekt een r.k. correspondentievriendin of -vriend. Hobby's: paardesport, zwemmen en schaatsen. • *Marie-José Jansen (12), David Teniersplein 50, Roosendaal (N.-Br.)*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Ton v. d. Berg (14), Harry Hoekstraat 44, Wateringen (Z.-H.)*, wil corresponderen met een jongen van zijn leeftijd. Hobby's: wandelen en gitaarspelen. • *Trix Geesink (16), Orteliusstraat 65 hs., Amsterdam-W.*, wil corresponderen met een Nederlands meisje of jongen, wonend in het Italiaanse deel van Zwitserland. Hobby's: zwemmen, schaatsen en lezen. Wie helpt Trix aan een adres? • *Marga Snel (15), Lorentzkade 58 rood, Haarlem, Lily Jaspers (15), C. Schulzlaan 31, Bloemendaal*, en *Lia Doeswijk (15), Herenweg 178, Noordwijkerhout*, willen corresponderen met r.k. jongens van hun leeftijd. • *Karel v. d. Graaf (12), De Cordespad 7, Hoek van Holland*, wil graag in contact komen met Wim Vullings in Horst, Thera Detmar in Opheusden, Roland Deceur in Ichtegem (België) en Jannie Douma in Kampen. Verder zoekt hij correspondentieadressen in Gelderland, Friesland, Utrecht en Zeeland. • *Riet Onstein (14), Dr. Wagenaarstraat 35, Arnhem*, zoekt een correspondentievriend van haar leeftijd. • *Gea Weenink (14), Oude Molenmeent 1, Loosdrecht*, zoekt een correspondentievriendin of -vriend van haar leeftijd. • *Dpl. sld. Beekers, rnr. 42.11.02.042, 16 Painf. Bat., St. St. Verz. Cie., Chauff. Groep, Barak 72, Legerplaats Oirschot*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd (20). • *Thea v. d. Holst (15), Oranjelaan 45, Zoetermeer (Z.-H.)*, wil corresponderen met een meisje of jongen (liefst r.k.) van haar leeftijd. Hobby's: zwemmen en lezen. • *Ria Friggen (16), Molenstraat 161, Zoetermeer (Z.-H.)*, wil corresponderen met een r.k. meisje of jongen van haar leeftijd. • *Edith v. d. Poll (14), Oude Posthuisstraat 51, Heemstede, Bernarda Hakkenberg (14), Burg. v. Lennepweg 7, Heemstede*, en *Marja Hakkenberg (15), Burg. v. Lennepweg 7, Heemstede*, willen corresponderen met drie jongens van hun leeftijd. • *Ingrid van Krimpen (10), Nicolaas Beetsstraat 98 B, Rotterdam*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd, liefst in Groningen, Friesland of Drente. Hobby's: gitaarspelen, fietsen en lezen. • *Kitty de Graaf (13), Leeksterweg 48, Roden (Dr.)*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd, die van lezen, zwemmen en schaatsen houdt.

Electa Clark

De wonderlijke avonturen van Casey McKee

Met tekeningen van Herman Giesen

KORTE INHOUD: *Casey McKee komt in de zomervakantie logeren bij zijn oom, meneer Bouncer. In de tuin van oom Bounce vindt hij in een vogelbad een brief, die aan hem gericht is. Later wordt hij hartelijk verwelkomd door zijn oom. Oom Bounce vertelt dat er de laatste tijd vreemde dingen in zijn huis gebeuren. Een kist met souvenirs uit Afghanistan is bijvoorbeeld verdwenen. Later vindt Casey de kist terug. Hij maakt kennis met Ben, een jongen van zijn leeftijd. Deze vertelt, dat een zekere White geprobeerd heeft de vrachtauto van zijn vader te huren om een kist af te halen bij de villa van Caseys oom. Casey gaat naar het goederenstation waar de butler een kist afhaalt. Op de terugweg wordt hun auto beschoten door een stel bandieten. Thuis wordt de kist, die uit India afkomstig is, uitgepakt. Er komt onder andere een fraai bewerkt doosje uit, dat meneer Bouncer tijdens een verblijf in India gekocht heeft op aanraden van zijn bediende, Philemon Taylor. Oom Bounce wil het doosje openmaken, maar dit lukt hem niet. 's Nachts betrapt Casey twee inbrekers, die het doosje proberen te stelen.*

Haar stem stierf weg toen ze de drie meisjes de kamer uitduwde. Baars vertelde de inspecteur ook alles wat hij wist. Hij vertelde het stijf en correct. Zijn verklaring bestond voornamelijk uit „Ja, meneer" en „Nee, meneer". Als je Baars het verhaal hoorde vertellen, dacht Casey beledigd, was het hele avontuur net zo saai als. . . als onkruid wieden.

Klaarblijkelijk dacht de inspecteur er net zo over. Toen hij zijn derde kop koffie leeggedronken had, pakte hij het op één na laatste koekje van de schaal en stond op.

„Nou, meneer, we zullen eens zien wat we aan deze zaak kunnen doen. We zullen het grasveld en de oprijlaan bekijken," zei inspecteur Crabtree geruststellend. „En we zullen voor de rest van de nacht hier een oogje in het zeil houden. We willen niet," zo legde hij vriendelijk uit, „dat hier dingen gebeuren die u van streek maken."

Toen nam hij het laatste koekje van de schaal, wenste iedereen goedenacht en verdween, gevolgd door zijn twee zwijgende agenten. Maar toen de voordeur achter hem gesloten werd, liet hij de agenten zijn ware mening horen.

„Mieren," zei hij wijsgerig. „Ze hebben mieren in hun bovenkamer."

ELFDE HOOFDSTUK

Casey wordt gevangengenomen

„Oom Bounce," zei Casey langzaam, „er schiet me net iets te binnen."

Oom Bounce begon zich van het kussen op de grond te verheffen. „Iets eenvoudigs, hoop ik," zei hij met een geeuw. „Het is te vroeg in de ochtend om over moeilijke dingen te denken. En het wordt iedere minuut vroeger," voegde hij eraan toe toen hij op zijn polshorloge keek.

„Namelijk dit," zei Casey. „Ik zag twee mannen door het raam naar binnen

klimmen, weet u wel? Al dat gedoe om twee mannen. En wat deden ze toen? Ze grepen uw Indiase kist en klommen daarna weer het raam uit. Begrijpt u wat dat wil zeggen?"

,,Nee," zei zijn oom. Hij gaapte een dubbele geeuw, waarbij zijn mond zo groot werd, dat hij het gevaar liep dat zijn kaken die nacht niet meer op elkaar konden komen. ,,Nee, wa' bewijs' da'?"

,,Nou, dat ze hier alleen maar kwamen om die doos te stelen en niks anders," zei Casey triomfantelijk. ,,Ze probeerden niet eens in de rest van het huis iets te stelen."

,,Ja, dat is waar," gaf oom Bounce beminnelijk toe. Hij krabde op zijn rug en begon weer te geeuwen. Maar hij hield even op om te zeggen: ,,Maar als ze geweten hadden hoe gemakkelijk het was om die kist te stelen, dan waren ze niet met hun beiden gekomen. Eén man zou voldoende geweest zijn."

,,Een halve. Een jongen," stemde Casey daarmee in. ,,Zeg, oom, er schiet me nog iets te binnen."

Casey zat recht overeind en staarde voor zich uit. Hij beleefde opnieuw zijn schitterend gevecht op het grasveld. ,,Weet u wat, oom? Er was iemand die niet met de auto is weggegaan! Want ik heb met hem gevochten toen de auto al wegreed. Wat vindt u daarvan?"

,,Wat ik weleens zou willen weten," zei oom Bounce, die nu ook de smaak van dit raadspel te pakken kreeg, ,,is waarom de doos zo maar op het gras lag, zodat jij hem kon oppakken. Waarom hebben ze dat ding niet gehouden?"

,,Misschien dachten ze dat ze de verkeerde doos te pakken hadden," raadde Casey. De radertjes van zijn hersenen draaiden nu op volle toeren. ,,Of misschien wisten zij hoe ze de doos open moesten maken en hebben ze eruit gehaald wat ze wilden hebben en toen de lege doos weggegooid — dicht. Of misschien iets anders! Misschien hoorde die vent die met mij gevochten heeft, helemaal niet bij die twee anderen. Als hij nou eens de doos van die twee afgepakt heeft en hem toen neergelegd heeft om een geweer af te schieten — of zo iets?"

,,Het zijn allemaal goede veronderstellingen," zei oom Bounce en hij klopte Casey goedkeurend op de schouder. ,,Met jouw verstand moet je stripverhalen gaan schrijven!"

Hij probeerde weer te geeuwen, maar hij kon zijn mond niet ver genoeg naar zijn zin openkrijgen. Hij keek zijn neef bitter aan. ,,Zie nou eens wat je gedaan hebt," zei hij ,,Ik heb helemaal geen slaap meer. Het zal nu een hele tijd duren voordat ik in slaap val. Mevrouw Twigley zal zeggen dat het de koffie is geweest. Maar ik weet dat jij het bent geweest — jij met je raadsels."

Zijn stem klonk verdrietig, maar Casey lette daar niet op en wilde juist iets gaan zeggen toen Baars een geluid maakte.

De butler, nog steeds roze-wit gestreept, was alsmaar in de kamer bezig geweest en ruimde kopjes op en zette stoelen recht . . . en luisterde. Het geluid dat hij plotseling maakte klonk als ,,Gllrr." Baars wreef over zijn buik alsof hij daar gestoken was. Hij keek naar de grond. Daar bij zijn voeten lag iets wits, het had de grootte van een pingpongballetje en rolde langzaam weg. Baars boog zich voorover en pakte het op. Casey sprong naar hem toe en ook oom Bounce dribbelde dichterbij.

,,Het is papier," fluisterde Casey opgewonden. ,,Het is een briefje dat om een steen zit. Kwam het door het open raam, meneer Baars?"

,,Ja," zei Baars grimmig, ,,en het raakte mijn maag." Hij vouwde het papiertje haastig open, liet zijn blik over de tekst glijden, drukte het briefje met de steen in de handen van oom Bounce en stapte naar het raam. Hij gleed naar buiten.

Casey las hardop wat er op het briefje stond: ,,Breng de heilige dolk en de blauwogige vis terug, anders katnippen wij uw keuze-neef."

Hij staarde sprakeloos naar zijn oom.

,,Die vis zwemt weer ten tonele," zei oom Bounce wezenloos.

,,Katnippen? Keuze-neef?" zei Casey met dezelfde wezenloze toon. Toen wierp hij plotseling zijn hoofd in de nek en lachte. Hij gilde het uit. ,,Oom Bounce, oom Bounce!" kreunde hij, toen hij weer bij

Baars drukte het briefje in de handen van oom Bounce, stapte naar het raam en gleed naar buiten.

Hij stopte het pak in een kast achter wat boeken.

machte was om te praten. „Ze zeggen „uw keuze-neef" maar ze bedoelen „uw lievelingsneef". Ze bedoelen mij!"

Casey sloeg weer dubbel van het lachen. Om een keuze-neef genoemd te worden vond hij een bijzondere grap. „Lach dan, oom Bounce! Het is zo gek!"

„Ha ha," zei zijn oom luguber. „Nou je toch zo knap bezig bent, vertel me dan ook wat „katnippen" betekent. En ook welke heilige dolk ze bedoelen. En welke blauwogige vis?"

Het gladde en uitdrukkingloze gezicht van Baars verscheen voor het raam. Hij klom handig naar binnen en zei: „Ik kan buiten niemand vinden, meneer. Maar met uw toestemming wil ik graag de rest van de nacht met een deken en een kussen buiten doorbrengen. Ik wil die man te pakken krijgen die me met die steen geraakt heeft."

„Natuurlijk," stemde oom Bounce toe. „En omdat ik toch wel niet meer zal slapen, ga ik hier rondlopen met mijn revolver."

„En ik zal de achterkant bewa..." begon Casey.

Maar zijn oom viel hem in de rede: „Jij gaat onmiddellijk naar bed. Ik weet niet wat je moeder zou zeggen als ze zou weten van al die gebeurtenissen nadat jij hier gekomen bent. Ze zou je waarschijnlijk morgen al naar huis terugroepen."

„Wel te rusten, oom Bounce," zei Casey vlug. „Wel te rusten, meneer Baars."

Zonder dat de twee mannen het merkten, nam Casey de Indiase kist mee die hij onder zijn wijde pyjama verborg. Hij draafde de zitkamer uit naar zijn slaapkamer op de eerste verdieping.

Hij was van plan om net zo lang met die kist bezig te blijven, totdat hij de geheime sluiting vond. Hij was ervan overtuigd, dat de dieven de kist om de een of andere reden in bezit wilden hebben. Als de kist zelf dan niet zoveel waarde had, dan moest er iets heel belangrijks in verborgen zitten of verborgen gezeten hebben. Hij zat op zijn bed en prutste aan de doos. Hij duwde en peuterde aan alle blauwe vierkantjes die hij maar kon vinden en die het geheime mechanisme in werking moesten stellen. Zijn deur was dicht en de kamer werd zacht verlicht door een bedlampje met roze kap. Ondanks zijn wil om wakker te blijven voelde hij zijn ogen kriebelen. Hij moest knipperen om ze open te houden en toen begon hij te gapen.

Misschien, dacht Casey, heeft die bediende die oom Bounce in India in dienst nam — die Taylor — misschien heeft Taylor oom Bounce wel overgehaald die doos te kopen, omdat hij er iets in wilde verbergen. En nou wil Taylor die doos natuurlijk terug hebben. Het klinkt wel onwaarschijnlijk... En wat ter wereld zou Taylor nou in die kist verborgen hebben dat zó kostbaar is, dat hij oom Bounce helemaal naar de Verenigde Staten gevolgd heeft? Een geheime formule voor een nieuw soort bom? Of plannen voor een geheim wapen? Of misschien zitten er papieren in die moeten bewijzen dat een heel belangrijk iemand een misdadiger of een verrader is? Hoe langer ik nadenk, des te gekker worden mijn gedachten! En meteen verloor hij zijn belangstelling voor de kist uit India. Hij reikte naar het bedlampje en deed het uit. Hij schoof de kist onder de dekens naar het voeteneind en schoof zelf ook onder de dekens het lekkere zachte bed in. Binnen vier seconden was hij in diepe slaap gehuld. Zelfs een detective heeft slaap nodig.

Het was bijna twaalf uur toen Casey eindelijk wakker werd. Zijn eerste reactie was er een van schrik. Waar was de kist? Maar hij vond hem onmiddellijk.

„Auwww," zei Casey.

Hij had de kist gevonden door met zijn voeten in het bed te woelen en zijn teen stootte er toen hard tegenaan.

Zijn tweede reactie was dat hij in geen tijden gegeten had. Hij kleedde zich op topsnelheid aan. Hij verborg de juwelenkist in een vuil overhemd dat hij op de grond zag liggen en stopte het pak in een kast achter wat boeken. Toen rende hij de trap af naar beneden, naar de keuken.

„Mevrouw Twigley!" huilde hij toen hij naar beneden sprong. „Mevrouw Twig, ik ben nog te jong om te sterven!"

„Lieve help, wat is er voor verschrikkelijks gebeurd?" kreet mevrouw Twigley verschrikt. Ze ruiste naar de trap en keek Casey met een angstige blik in haar ogen aan. „Kind, wat is er?"

„Ik sterf van de honger!" brulde Casey. Hij hield even zijn mond om mevrouw Twigley op haar beide wangen te zoenen en ging toen weer door: „Ik ben nog te jong om te sterven! Geef me eieren met spek en een glas melk!"

Mevrouw Twigley gaf hem een geduchte tik tegen zijn broek. „Om me zo te laten schrikken!" riep ze woedend. Toen lachte ze. „Ik moest je eigenlijk voor straf water en droog brood geven, omdat je zo lang geslapen hebt. Hoe denk je dat Geneviève je kamer kan schoonmaken als je de hele dag slaapt?"

Dikke Alice, de kokkin, stond bij de gootsteen en maakte de elektrische mixer schoon. „Morgen, Casey," begroette ze hem lachend en plonsde met haar handen in het water.

„Morgen, Alice."

„Je kleine vriendje is er om met je te spelen," zei ze.

Die woorden „je kleine vriendje" deden hem onmiddellijk aan een mollig jongetje in een speelbroekje denken. Hij was er dus helemaal niet op voorbereid om de harde en spottende blik van Ben Beckstein te ontmoeten, de zoon van de handelaar in oudroest. Ben slungelde net tegen de keukendeur aan, alsof hij dichterbij zou komen als de andere jongen vriendelijk tegen hem zou zijn, of omdraaien en weglopen als hij een onverschillige ontvangst zou krijgen. Zijn harde gezicht kwam naar Casey toe en hij hing een beetje voorover, terwijl zijn armen in afwachting naar beneden bungelden.

„Aaah, hallo, Ben!" riep Casey blij uit. „Tjonge, ik ben blij je te zien! Ik heb je massa's te vertellen. Zeg, mevrouw Twigley, kunnen Ben en mij samen ontbijten? Geen overdreven gedoe, alleen maar melk en wat..."

„Ben en ik," verbeterde mevrouw Twigley automatisch. „Zeker, ik zal voor jullie allebei een blad klaarmaken, zodat je dat mee kunt nemen naar de eetkamer."

Even later waren de jongens bezig zich door de maaltijd te werken. Sinaasappelsap, maïsvlokken met stukjes banaan, dunne sneetjes geroosterd brood met bra-

menjam (met een heleboel zaadjes erin), hardgekookte koude eieren, een heleboel melk, en toen om de gaatjes te vullen nog wat boterhammen met rauwe uien, die Casey zelf had moeten klaarmaken, omdat mevrouw Twigley had gezegd dat ze haar kostbare tijd niet wilde verspillen aan zulke afschuwelijke dingen.

Toen ze aan het eten waren, vertelde Casey alles wat er was gebeurd nadat ze de vorige dag uit elkaar waren gegaan.

,,Stel je voor," zei Casey en hij was nog verbaasd, ,,al die dingen zijn in nog geen dag gebeurd."

Ben had speciale belangstelling voor de inhoud van het briefje dat tegen de middenlinie van Baars was gesmeten, nadat men dat briefje zo onaardig in een steen had gewikkeld.

,,Breng de heilige dolk en de blauwogige vis terug, anders katnippen wij uw keuzeneef," herhaalde hij nadenkend. ,,Ik geloof nog steeds dat die blauwogige vis iets te maken heeft met Baars, die butlervent. En katnippen. Dat betekent natuurlijk kidnappen."

Casey verslikte zich in zijn melk. ,,Hoe bedoel je dat?" sputterde hij, zodra hij weer in staat was om iets te zeggen.

,,Door mijn kleine zus," verklaarde Ben eenvoudig. ,,Zij draait haar woorden op die gekke manier om. Ze zegt balhonk in plaats van honkbal en daterzag in plaats van zaterdag. En valboet in plaats van voetbal. Dat brabbeltaaltje is ontzettend, maar toch wel grappig."

,,Vatboel in plaats van voelbad," mompelde Casey. ,,Ik bedoel voetbal. Tjonge, je hebt het zo te pakken. Dus je denkt dat katnippen kidnappen is? Lieve help, Ben, denk je dat iemand me echt wil kidnappen?" vroeg hij gevleid.

,,Ja," zei Ben kalm. Hij pakte een verdwaalde uisnipper tussen zijn vingers en knabbelde die op. ,,Maar je moet me niet vragen waarom iemand al die moeite zal nemen om jou te kidnappen. De last die jíj hun zult bezorgen!"

,,Nou, dit kan ik niet aan oom Bounce vertellen, anders stuurt hij me met de eerste trein naar huis. Denk je dat ze een losprijs voor mij zullen vragen, Ben? Ik ben benieuwd hoeveel geld oom Bounce zal moeten betalen om me terug te krijgen. Hoeveel zou ik waard zijn? Ik denk dat hij behoorlijk voor me zal willen dokken," zei Casey trots. ,,Oom Bounce springt zo slordig met zijn geld om."

,,Kan ik die kist eens zien?" vroeg Ben.

,,Tuurlijk," zei Casey. Toen keek hij naar boven en luisterde scherp.

,,Maar nu niet! Ik geloof dat ik Geneviève boven hoor in mijn kamer. Met de stofzuiger. Ik wil niet dat ze mij de doos uit de geheime schuilplaats ziet halen. Kom, we gaan naar buiten. Dan lopen we wat rond tot mijn kamer klaar is."

De jongens brachten de dienbladen naar de keuken en gingen naar buiten. Ze kletsten een heleboel, tenminste Casey. Casey kreeg nooit genoeg van praten. Hij had er een enorme hekel aan, dat de meeste mensen tegen bedtijd slaperig werden, omdat hij dan nog boordevol zat met allemaal belangrijke dingen waar hij zo graag nog over wilde praten.

Ben daarentegen vond het prettig om naar Casey te luisteren, maar hij praatte zelf heel weinig. Hij gedroeg zich als iemand, die maar weinig woorden in zijn leven mag zeggen en ze daarom niet moet verspillen.

Maar het was die zwijgzame Ben die geschrokken zei: ,,Wie is dat?" De jongens slenterden over het grasveld aan de achterkant van het huis, terwijl Casey voor de vierde keer (of misschien wel de vijfde keer) vertelde hoe hij alsmaar over de grond gerold had en voor de Indiase kist had gevochten. Plotseling greep Ben Casey bij de elleboog en fluisterde met geschrokken stem: ,,Wie is dat? Is dat Baars?"

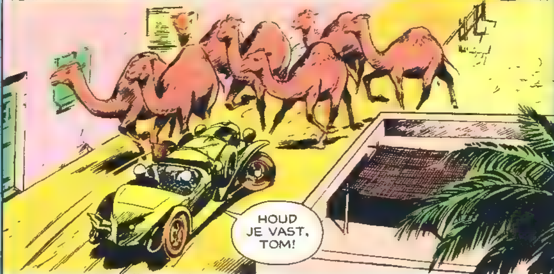
Wordt vervolgd

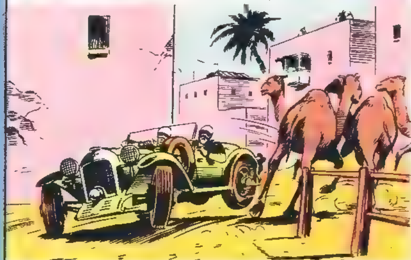

Ted en Tom

en de monsterrace

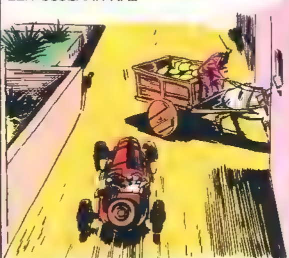
Ted Rawley en Tom Boyce deden mee aan een internationale autorace. In El Kazir in Noord-Afrika werden ze gearresteerd door Sjeik Abdullah. Ze konden hun vrijheid herkrijgen door in de wagen van de sjeik een plaatselijke race te winnen. Maldon, Teds rivaal, kwam voor een andere sjeik uit en probeerde hem dwars te zitten...

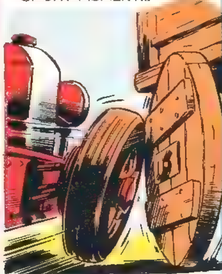

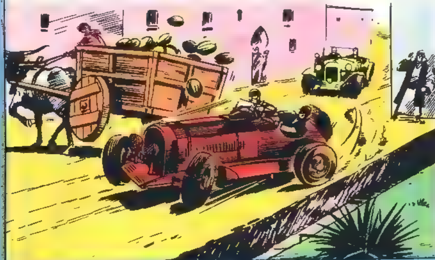

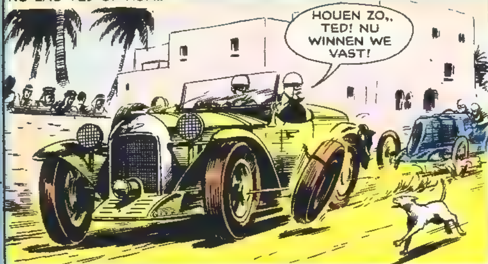

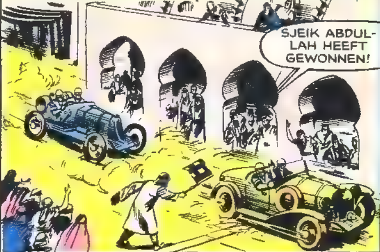

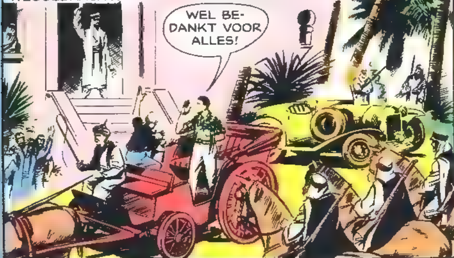

NU LAG TED OP KOP...
HOUEN ZO,, TED! NU WINNEN WE VAST!

EN EVEN LATER STOVEN ZE ALS EERSTEN DOOR DE FINISH.
SJEIK ABDULLAH HEEFT GEWONNEN!

TED EN TOM WERDEN OP DE SCHOUDERS GENOMEN EN DE SJEIK ZEI:
JULLIE HEBBEN PRACHTIG WERK GELEVERD, MANNEN!

WE HEBBEN UW OPDRACHT UITGEVOERD! KRIJGEN WE NU ONZE VRIJHEID TERUG?
NATUURLIJK! MIJN LIJFWACHT ZAL JULLIE NAAR JE HOTEL BRENGEN!

IN EEN KOETS WERDEN DE VRIENDEN WEGGEBRACHT.
WEL BEDANKT VOOR ALLES!

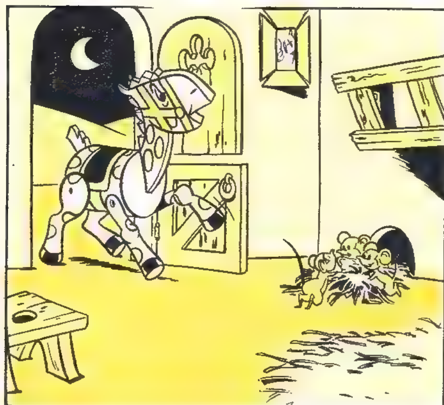

INTUSSEN ZEI SJEIK BEN HASSAN TEGEN MENEER EXE, DE MAN DIE TED EN TOM WILDE UITSCHAKELEN:
OPLICHTER! JE HAD ME BELOOFD DAT JOUW MENSEN DE RACE VOOR MIJ ZOUDEN WINNEN!

MAAR MENEER EXE WAS HANDIG...
MALDON KAN ER NIETS AAN DOEN, DAT HIJ HEEFT VERLOREN! MAAR LUISTER, IK HEB EEN ANDER PLAN...

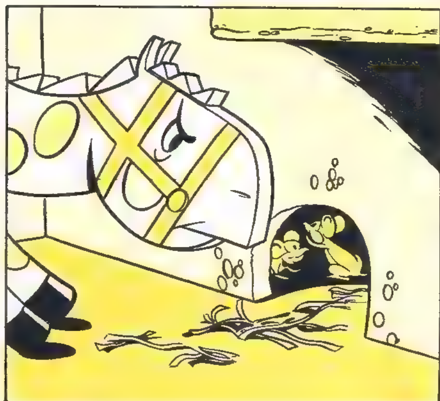

HOE ZOU U HET VINDEN ALS U EIGENAAR WERD VAN DE WAGEN VAN RAWLEY? IK ZAL U ZEGGEN HOE U HEM KUNT BEMACHTIGEN!

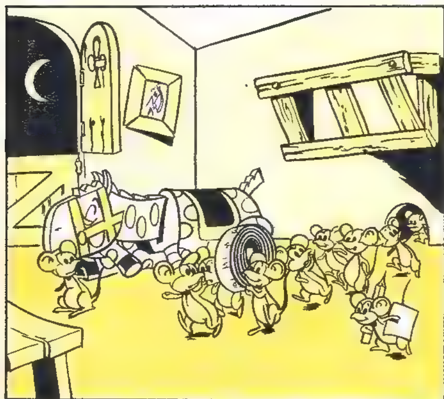
SPELEND

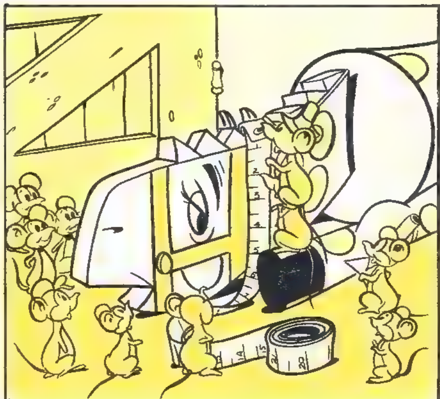
Op een avond kwam Batty laat thuis. Hij was erg moe en wilde vlug naar bed gaan, maar toen hij de stal binnenstapte, keek hij verbaasd op. De muizen, die ook in de stal woonden, sleepten juist het stro, waar hij altijd op sliep, hun hol in. Batty kon zijn ogen niet geloven.

„Hee daar," riep hij, „willen jullie mijn bed weleens gauw terugbrengen!" Maar de muizen deden of ze doof waren en toen Batty aan hun holletje ging luisteren, hoorde hij alleen maar wat gefluister. „Wat voeren jullie met mijn bed uit?" vroeg hij. Er kwam geen antwoord.

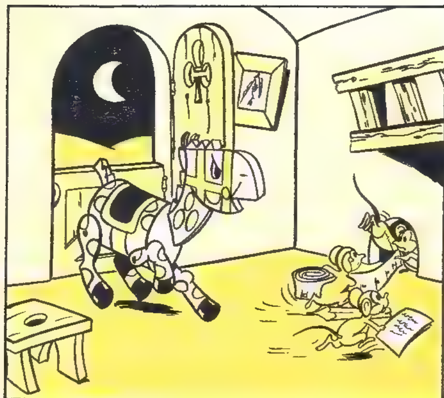
De muizen wilden Batty een cadeau geven, maar om dat te maken hadden ze stro nodig en daarom hadden ze zijn bed naar hun hol gesleept. Batty, die dat niet wist, viel tenslotte op de grond in slaap. Nog maar net had hij zijn ogen dichtgedaan of de muizen wipten de stal binnen.

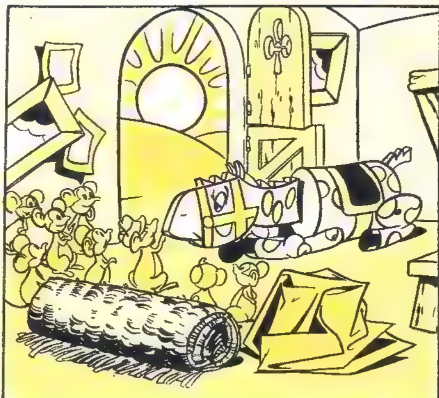
Op hun tenen liepen ze rond en ze waren druk bezig. Willie Muis ging op Batty's linkervoorbeen staan en Hillie nam de maat van zijn nek; Billie Muis schreef alles op. Batty zou niet gemerkt hebben wat er gebeurde, als de centimeter van Millie niet zo aan zijn oor gekriebeld had.

SPEELGOED

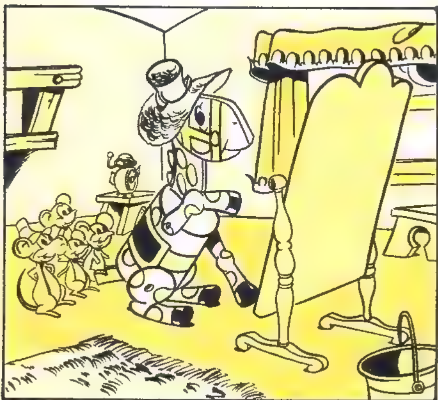

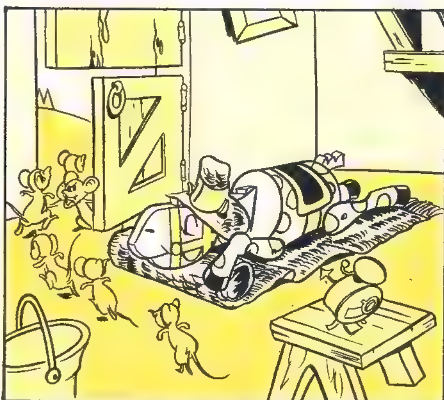
Batty werd er wakker van en sprong op. „Wat gebeurt hier?" riep hij, terwijl hij met zijn hoef op de grond stampte. „Eerst slepen jullie mijn bed weg en dan zitten jullie op een nare manier aan mijn oor te kriebelen!" Maar de muizen zeiden niets en renden terug naar hun hol.

Batty ging weer slapen en toen hij opnieuw wakker werd, was het morgen. De muizen zaten op een rijtje om hem heen en Millie kriebelde aan zijn neus. Batty wilde alweer kwaad worden, maar Millie trok haar liefste gezicht en zei: „We hebben een verrassing voor je!"

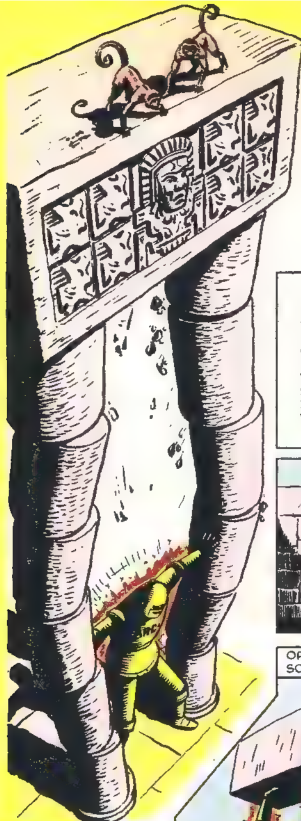

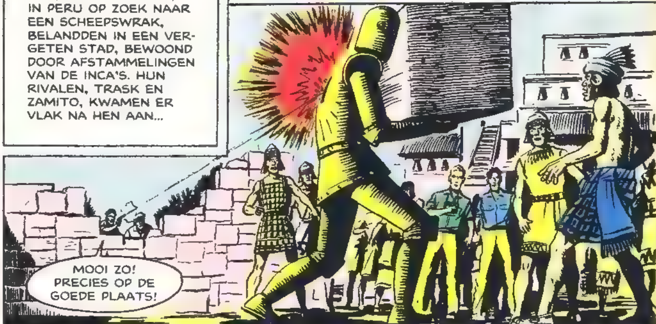
„Een verrassing?" vroeg Batty. „Ja," zei Millie. „Wil je het zien?" Natuurlijk wilde Batty de verrassing zien en hij was er erg blij mee. De muizen hadden voor hem een strohoed gemaakt met een lint eromheen en gaten erin voor zijn oren. De hoed stond hem prima.

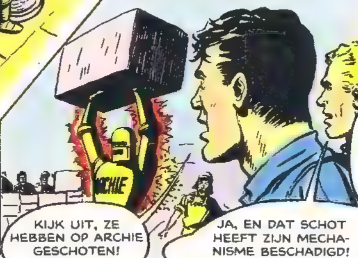

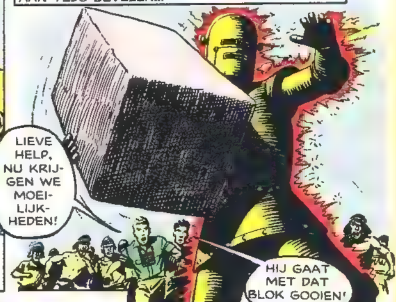
En van het overige stro hadden ze een stevige mat gevlochten. „We konden je vannacht niet vertellen wat we aan het doen waren," zei Milie. „Het was een geheim!" Batty knikte en lachte hartelijk. Toen ging hij op zijn nieuwe mat liggen, sloot zijn ogen en sliep in. . .

De man van staal

ARCHIE SLINGERDE HET BLOK VAN ZICH AF...

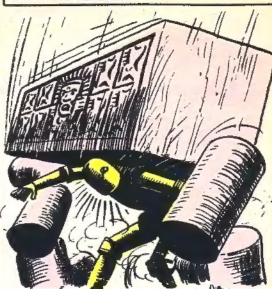
IK HEB HEM NIET MEER ONDER CONTROLE!

DE INCA'S RAAKTEN IN PANIEK.
DE REUS GAAT ZICH OP ONS WREKEN!

ARCHIE DUWDE DE TWEE ZUILEN VAN ELKAAR EN...
ARCHIE
LIEVE HELP, DE HELE BOEL STORT IN!

KRAKEND KWAM HET BOUWWERK NAAR BENEDEN...

ARCHIE LAG BEDOLVEN ONDER DE STENEN.
HOERA! DE REUS IS VERSLAGEN!
HIJ IS ZELF HET SLACHTOFFER GEWORDEN VAN ZIJN WRAAK!

TED WENDDE ZICH TOT DE LEIDER.
DE REUS IS GESTRAFT! ALS WIJ DE SCHADE HERSTELLEN, MOGEN WE HEM DAN WEER LEVEND MAKEN?
GOED, GAAT UW GANG!

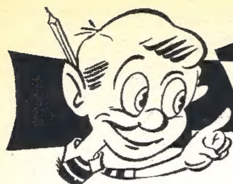

ARCHIE WERD UIT DE STEENMASSA BEVRIJD.
ROL HEM MAAR OP ZIJN BUIK, MANNEN!

IK ZAL HET CONTROLEPANEEL OPENMAKEN EN KIJKEN HOE ERG HIJ BESCHADIGD IS!
IK WOU DAT WE TRASK EN ZAMITO TE PAKKEN KONDEN KRIJGEN!

INTUSSEN HADDEN DE TWEE SCHURKEN DE STAD VERLATEN.
TOT NOG TOE IS NERGENS EEN SPOOR VAN HET GALJOEN TE ZIEN!
GEDULD, VRIEND!

OPEENS RIEP ZAMITO UIT:
KIJK DAAR EENS! DAAR HEB JE HET GALJOEN!

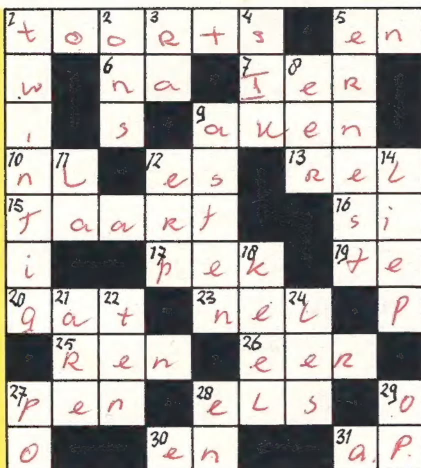

TE MIDDEN VAN TEMPELRUÏNES STOND HET GEZOCHTE GALJOEN.
DAAR IS HET EN IK WED DAT DE LADING GOUD NOG AAN BOORD IS!

WIE PUZZELT ER MEE?

Kruiswoordpuzzel

ingezonden door Henk Swinkels in Veghel:

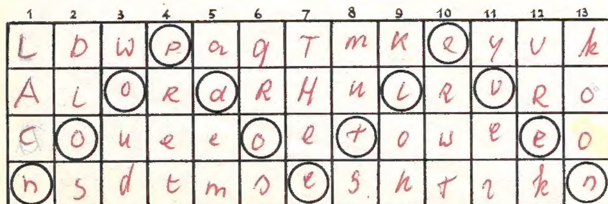

HORIZONTAAL:

1 Fakkel
5 Voegwoord
6 Achter
7 Europeaan
9 Stad in Duitsland
10 Namelijk (afk.)
12 Boom
13 Opstootje
15 Gebak
16 Muzieknoot
17 Kleverige stof
19 Bijwoord
20 Opening
23 Meisjesnaam
25 Snelle loop
26 Roem
27 Schrijfwerktuig
28 Boom
30 Voegwoord
31 Amsterdams Peil (afk).

VERTICAAL:

1 Getal
2 Gewicht
3 Deel van de mast
4 Baardje
5 Jongensnaam
8 Lof
9 Plaats in Noord-Brabant
11 Muzieknoot
12 Plaats in Noord-Brabant
14 Vorm van het werkwoord lopen
18 Lichaamsdeel
21 Vlaktemaat
22 Tien (Engels)
24 Onderricht
27 Rivier in Italië
28 Voegwoord
29 Voorzetsel

OPLOSSING PUZZEL UIT ONS VORIGE NUMMER

Zandloperpuzzel

D E N K E N
D E K E N
D E E N
D E N
D E
E
E G
G E K
G I E K
G R I E K
G R I E K S

UI-PUZZEL

1 U I
2 . U I
3 . . U I
4 . . . U I
5 . . . . U I
6 . . . . . U I

De zes woorden, die hier ingevuld moeten worden, bevatten alle de tweeklank UI, die echter telkens een plaats verspringt.

Omschrijvingen:

1 Plaats waar men een gebouw verlaat
2 Iemand, die niet van werken houdt
3 Geldstuk van 5 cent
4 Verkeerd
5 Schadelijke plantegroei
6 Krijgt men vaak bij verkoudheid

SPREEKWOORDPUZZEL

Je gaat in deze rechthoek van boven naar beneden de hieronder gevraagde woorden invullen. Als je de goede woorden gekozen hebt, vormen de letters in de cirkels van links naar rechts gelezen een spreekwoord.

1 Uiting van vrolijkheid
2 Kleur op de wangen
3 Uitgestrekt bos
4 Plezier
5 Lucht, die je in de longen zuigt
6 144 stuks
7 Warme drank
8 Hoofdbedekking
9 Uurwerk
10 Ronde peulvrucht
11 Werkzaamheid
12 Gierigaard
13 Wang

Dagboek
van de geschiedenis

Een vraagbaak voor iedereen die graag wil weten wat er op zijn verjaardag is gebeurd...

19 APRIL 1882 OVERLEED CHARLES DARWIN, EEN BEROEMD ENGELS GELEERDE. HIJ NAM DEEL AAN VERSCHEIDENE WETENSCHAPPELIJKE EXPEDITIES MET HET DOEL DE OORSPRONG VAN PLANT EN DIER TE ONTDEKKEN. IN 1859 VERSCHEEN ZIJN BOEK OVER DE OORSPRONG VAN HET LEVEN, DAT GROTE INDRUK MAAKTE. HET LEVEN HAD ZICH VOLGENS DARWIN ONTWIKKELD UIT EENCELLIGE WEZENTJES, DIE ZICH IN DE LOOP VAN MILJOENEN JAREN ONTWIKKELDEN TOT SLAKKEN, POLIEPEN EN ANDERE KLEINE WATERBEWONERS. SOMMIGE VISSOORTEN ONTWIKKELDEN ZICH TOT AMFIBIEËN (DIEREN DIE IN HET WATER EN OP HET LAND KUNNEN LEVEN), DIE DAARNA UITGROEIDEN TOT ZOOGDIEREN EN VOGELS. UIT DE ZOOGDIEREN KWAMEN DE APEN VOORT, WAARVAN TENSLOTTE DE MENS AFSTAMDE. VOLGENS MODERNE GELEERDEN HEBBEN MENS EN DIER GEMEENSCHAPPELIJKE VOOROUDERS GEHAD, MAAR ONGEVEER DERTIG MILJOEN JAAR GELEDEN HEEFT DE ONTWIKKELING ZICH GESPLITST EN HEBBEN MENS EN AAP ZICH ONTWIKKELD TOT DE SOORTEN DIE WE NU KENNEN.

19 APRIL 1943 DRONGEN DUITSE TROEPEN HET JOODSE STADSDEEL VAN WARSCHAU (POLEN) BINNEN OM EEN OPSTAND TEGEN HUN REGIME TE ONDERDRUKKEN. DE 400.000 JODEN WOONDEN IN EEN OMMUURD GEDEELTE VAN WARSCHAU. DE BEDOELING VAN DE DUITSERS WAS HEN GEVANGEN TE NEMEN EN OVER TE BRENGEN NAAR EEN CONCENTRATIEKAMP. DE JODEN BODEN FELLE TEGENSTAND, MAAR TEGEN DE DUITSE OVERMACHT KONDEN ZE NIET OP. RUIM 50.000 JODEN WERDEN GEDOOD OF GEVANGENGENOMEN. DE HELE STADSWIJK WERD OPGEBLAZEN. OP 16 MEI 1943 EINDIGDE DE ACTIE VAN DE DUITSERS. HUN BEVELHEBBER, ERNST KALTENBRUNNER, IS VOOR DIT MISDRIJF NA DE OORLOG VEROORDEELD TOT DE STROP.

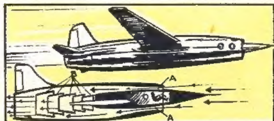

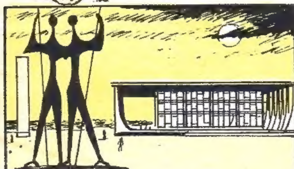
20 APRIL 571 WERD MOHAMMED IN MEKKA GEBOREN. LATER ZOU HIJ DE STICHTER WORDEN VAN DE GODSDIENST DER MOHAMMEDANEN, DE ISLAM. ZIJN LEER IS NEERGELEGD IN HET BOEK DE KORAN.

20 APRIL 1945 VIERDE ADOLF HITLER ZIJN LAATSTE VERJAARDAG. ZIJN RIJK STOND OP INSTORTEN. VAN ALLE KANTEN VIELEN DE GEALLIEERDEN DUITSLAND BINNEN. DE GEESTESZIEKE HITLER ZETTE TEN EINDE RAAD ZELFS KINDEREN EN BEJAARDEN TEGEN DE GEALLIEERDE LEGERS IN. OP ONZE TEKENING REIKT HIJ IN DE LAATSTE DAGEN VAN DE OORLOG ONDERSCHEIDINGEN UIT AAN JONGENS VAN VIJFTIEN JAAR, DIE MET PRIMITIEVE WAPENS GEALLIEERDE TANKS BUITEN GEVECHT GESTELD HADDEN. ENIGE TIJD LATER STIERF HITLER, DE MAN DIE MILJOENEN ONSCHULDIGE EN WEERLOZE MENSEN DE DOOD HAD INGEJAAGD.

21 APRIL 1949 MAAKTE DE LEDUC-010 ZIJN EERSTE VLUCHT. DIT TOESTEL WERD VOORTGESTUWD DOOR EEN ZOGENAAMDE RAMJETMOTOR, EEN MOTOR ZONDER BEWEGENDE ONDERDELEN. DOOR DE HOGE SNELHEID WORDT DE LUCHT IN DE LUCHTINLAAT A GESTUWD. EEN AANTAL PETROLEUMBRANDERS, IN RINGEN OPGESTELD (B), VERHITTEN DE LUCHT, DIE DAARDOOR STERK UITZET EN MET HOGE SNELHEID HET VLIEGTUIG VERLAAT.
DE LEDUC BLEEK GEEN SUCCES EN IS BUITEN GEBRUIK GESTELD.

21 APRIL 1960 WERD DE NIEUWE HOOFDSTAD VAN BRAZILIË, BRASILIA, OFFICIEEL IN GEBRUIK GENOMEN. DEZE STAD IS MIDDEN IN HET OERWOUD GEBOUWD EN TELT OP HET OGENBLIK ONGEVEER 300.000 INWONERS. BRASILIA IS PRAKTISCH ALLEEN DOOR DE LUCHT TE BEREIKEN. BEKEND ZIJN BRASILIA'S MODERNE ARCHITECTUUR EN BEELDHOUWWERKEN.

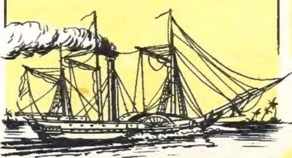

22 APRIL 1676 WERD ADMIRAAL MICHIEL ADRIAANSZOON DE RUYTER TIJDENS EEN ZEEGEVECHT DOOR EEN VIJANDELIJKE KOGEL GETROFFEN. ZEVEN DAGEN LATER STIERF HIJ. DE RUYTER IS VOORAL BEKEND DOOR ZIJN TOCHT NAAR CHATHAM (ENGELAND).

23 APRIL 1616 STIERF WILLIAM SHAKESPEARE, DE GROTE ENGELSE TONEELSCHRIJVER EN DICHTER. ZIJN STUKKEN ZIJN NOG STEEDS BEKEND EN WORDEN OVERAL TER WERELD GESPEELD.

23 APRIL 1616 EINDIGDE HET LEVEN VAN DE SPAANSE SCHRIJVER CERVANTES, DIE VOORAL BEKEND IS GEWORDEN DOOR ZIJN BOEK OVER DON QUICHOTTE, EEN MEESTERLIJK AVONTURENVERHAAL.

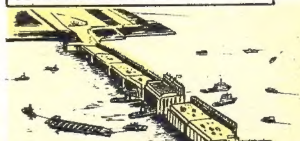
24 APRIL 1827 KWAM HET NEDERLANDSE STOOMSCHIP *CURAÇAO* IN PARAMARIBO AAN. DE *CURAÇAO* GEBRUIKTE ALS EERSTE IN DIE TIJD STOOMKRACHT ALS HOOFDAANDRIJVING. DE ZEILEN DIENDEN ALS HULPKRACHT.

BULTERS.

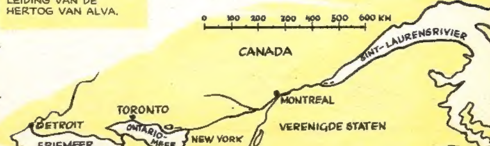

24 APRIL 1533 WERD WILLEM VAN ORANJE GEBOREN. HIJ ZOU DE NEDERLANDEN ZELFSTANDIG MAKEN, LOS VAN HET SPAANSE BESTUUR ONDER LEIDING VAN DE HERTOG VAN ALVA.

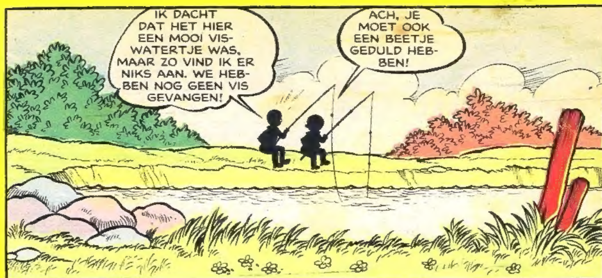

24 APRIL 1961 WERD IN HET KADER VAN DE DELTAWERKEN HET LAATSTE DOORLAATCAISSON IN HET VEERSE GAT GEPLAATST. WALCHEREN EN NOORD-BEVELAND WAREN VOORGOED MET ELKAAR VERBONDEN; VEERE WAS GEEN VISSERSHAVEN MEER.

25 APRIL 1959 WERD DE SINT-LAURENSZEEWEG OFFICIEEL GEOPEND. DEZE 3680 KM LANGE ZEEWEG LOOPT VAN DE ATLANTISCHE OCEAAN DOOR CANADA NAAR DE VERENIGDE STATEN. ZEESCHEPEN KUNNEN ERDOOR VAN DE STAD MONTREAL IN CANADA NAAR DE AUTOSTAD DETROIT IN AMERIKA VAREN. IN DIT MEESTERSTUK VAN WATERBOUWKUNDE ZIJN EEN SERIE SLUIZEN, DIE EEN HOOGTEVERSCHIL VAN MAAR LIEFST 1680 METER OVERBRUGGEN.

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 20 ct per nummer. Losse nummers: 30 ct.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.